

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 83.

w Środę dnia 15. Października Roku 1800.

z Paryża d. 27. Wrześ.

Donoszą z Calais pod dniem 23. t. m., iż statek pocztowy angielski przywiózł tam depesze jedne dla ministra zagranicznych interesów, a drugie dla ministra marynarki, które natychmiast odesłano przez kuryera do Paryża.

Dnia 24. mianował pierwszy konsul generała Clarke nadzwyczajnym kommandantem w Luneville i w całym tamtejszym departamencie. Będzie on utrzymywał korespondencją z rządem, i przedewzięte będą środki, aby telegraf mógł korespondować z Lunevillem.

Jeden z dzienników francuzkich czyni porównanie między Wiedniem i Paryżem. Mieszkańcy są tu gotowi wesprzeć rząd, który się tak chwalebnie wstawił, wszelką ofiarą. W Wiedniu zaś panuje nieukontentowanie i nienawiść przeciw ministrowi, który krew austryacką sprzedał za złoto angielskie. W Paryżu panuje zupełna spokojność. W Wiedniu ustanowiono 400 nowych szpiegów, i każdej nocy aresztują tam więcej po 100 osob. W Paryżu powiększa się cena publiczna i wrażliwość, w Wiedniu zaś ostatnie pieniądze nikną przed asygnatami dwu i trzyzłotowymi.

W Bawaryi polityka Elektora wzbudziła nieukontentowanie. Gdy słany czyniły mu z tego powodu przełożenia, Elektor odpowiedział oziębłym tonem, że polityka nie powinna interesować się wcale; właśnie jakby nie od polityki zależała pomyślność kra-

iu! Elektor dać się powodować ministrowi Angielskiemu, Drake, i innym kilku ministrom, których Anglia przeciągnęła na swoją stronę. Także minister Mongelas, o którego rozumie i filozoficznych umiejętnościach nikt nie powątpiewa, jest w podejrzeniu, że oświadczył się za interesami koalicyi, i stara się utrzymywać Elektora w błędach. Tylko Baron Dwóchmostów powiedział mu niedawno prawdę, lecz jak się zdaie, bez skutku. Mowią, że wspomniany Baron chce złożyć kommandę nad wojskiem bawarskim.

Więcej 30 dyzenterow pruskich, którzy przybyli do Nimwegen, końcem przyjęcia służby w wojsku hollenderskim, odesłano na powrót do głównej kwatery-pruskiej armii obserwacyiney.

W Bordeaux, i na brzegach wschodnich włożono na wszystkie okręty rekwizycją, także na wiele wozow, końcem dowożenia flocie bresteńskiej wodą i lądem potrzebnej żywności, której uzbrojenie idzie nader czynnie.

Podług mapy ludności całej kuli ziemskiej, która tu wyszła na widok publiczny, rachują liczbę ludzi na całym świecie do 950 milionow, z których 50 milionow żyje pod rządem republikańskim, 80 milionow pod monarchiczno republikańskim, 70 pod monarchicznym, i 600 milionow pod rządem despotycznym, 120 milionow jest puł dzikich, a 20 milionow wcale dzikich. Lecz ktoż ich rachował?

Nie powątpiewamy, aby Cesarz nie miał być przymuszony udać się do armii. Zapewniają, że wypowiedzenie zawieszenia broni wzbudziło wielką niespokojność w Wiedniu, znaleziono nawet buntownicze kartki poprzybijane na murach, które wznieciły na dworze wielką trwogę.

z Paryża d. 29. Wrześ.

General Clarke udał się już w podróż do Luneville w Lotaryngii, gdzie kłótnie do umowy kongresu pokoju niezwłocznie zacząć się ma. Zapewniają, iż konsyliarz narodowy Józef Buonaparte mianowany być ma francuzkim pełnomocnikiem do kongresu w Luneville.

W Paryżu spodziewany jest Lord Holland, który już przybył do Kolonii.

Sławny Neker umieszczony także jest w liście kandydatów do ciała prawodawczego.

Minister Petiet w Medyolanie przyśłał do Paryża plan nowej konstytucji cytalpińskiej Rzplitey. Senat z prezydentem składać będą rząd. Prezydent proponować będzie wszystkie prawa, i kierować zagranicznymi i wojennymi interesami. Zgromadzenie elekcyjne z 12 osob obierać będzie Senatorów, Prawodawców i Trybunów. Ciało prawodawcze ma składać się z 40 członków; a trybunat z 5. Trybunowie bywać będą na sefjach ciała prawodawczego, lecz nie będą zabierać żadnego głosu, wolno im tylko jest donosić o czynnościach przeciwnych konstytucyi.

Nie od rzeczy będzie, nadmienić (mowi dziennik urzędowy) iż pod czas uroczystości dnia 1. Vendemiaire nie więcej znajdowało się w Paryżu wojsk liniowych jak 2500. Żadna okoliczność nie mogła bez wątpienia nadać publiczney ciekawości więcej żywiołu, zwabić większej liczby ludzi, i dać pochop do większych zgromadzeń. Więcej 200,000 spektatorów znajdowało się na amfiteatrach pola marsowego, gdzie nay-

mniejsza niespokojność, najmniejszy przypadek nie przerwał grom, a tzy nie zaprawiły goryczą publiczney radości. Ta sama spokojność, ten sam porządek panował w wszystkich teatrach, które dniem wprzod bezpłatnie otworzone były. Pierwszy konsul znajdował się na teatrze Rzplity, gdzie do 15,000 ludzi napełniało salę, ganki i miejsce między kolonadami. Gdy przeczytano odezwę pierwszego konsula do deputowanych względem negocjacyow pokoju, okrzyk radości tak powstał wielki, iż niemożno nawet było słyszeć symfonii graney na zakończeniu, i pierwszy konsul musiał zakończyć sefją. Po odprawionym zgromadzeniu w kościele marsowym, zaczęły się gry na polu marsowym. Tu niezliczone parasole rozpisane czasami dla deszczu wystawiały widok nowy i zabawny. Nieprzebrzana liczba ludu okrywała to wielkie i przestronne pole. Wzniesienie się na powietrze Garnerina było jednym z najmilszych dzieł. Chociaz powietrze było bardzo niestateczne i groziło szturmem, Garnerin wzbił się iednak wysoko i przeleciał z wielką prędkością przez pole marsowe i szkołę wojenną. Balon iego kręcił się po powietrzu i powrozy poplątały się; potym wznioł się wyżej, lecz trudności bardzo małą cząstką zmniejszyły się; nakoniec poprzecinał powrozy i spuścił się za pomocą parasolow, ale upadł na kraty ogrodu, których kolce tylko o 2 cale iego pierś minęły. . .

W Paryżu zgromadzili się znaczniejsi wyżsi oficyerowie marynarki końcem pracowania około planu nowego urządzenia potęgi morskiej, przy którym szczególniejsza baczność zmięrza do iednostajności manewrow i ściślejsz karności wojenney, którą admirał Lato uche przywrócił iednoco od tego czasu, jak w Brest zaczął kommanderować.

Obywatel Baccardi, bywszy poseł liguryjski, otrzymał w podarunku od pierwsze-

go konsula bogatą tabakierę z napisem: „Imieniem ludu francuzkiego, dnia 7. Vendemiaire,” (dnia 29. Września.)

Dnia 1. Vendemiaire po południu wpadło 6 uzbrojonych ludzi do dworu obywatela Clement de Ris, członka senatu, pod czas uroczystości nowego roku, pod czas której jego syn i służący ludzie znajdowali się w Tours u Prefekta. Reżbojnicy zabrali mu pieniądze srebro i t. d. w sadzili go do powozu, i zabrali z sobą, lecz niewiadomo dokąd. W trzy godziny potem powrócił powoz z jednym służącym Senatora. Najedźnicy mieli powiedzieć, iż go trzymać będą jako zakładnika za pewną osobą, którą w swoim czasie wymienić mają. Senat strażniczy zgromadził się na nadzwyczajną sefiją z tego powodu, a minister policyi chwycił się wszelkich środków, aby wysledzić tych złodzieiow.

z Bruxelli d. 28. Wrześ.

Uroczystość założenia Rzplity obchodzono tu była z największą uroczystością, i odprawiła się w najlepszym porządku. Oto jest główna osnowa mowy miany przy tej okoliczności przez Prefekta tutejszego:

„Epoka, w której naród francuzki stała w pierwszym rządzie wolnych narodów, miała stać się sławną przez przyłączenie Państwa Belgickiego, owej to części starożytnej Galii, sławnej w wszystkich czasach dla swej miłości ku wolności i dla swej odwagi w iey obronie.” . . .

„Wspólny początek wspólnych interesów dopominał się dawno na korzyść Francyi starożytnego dziedzictwa domu francuzkiego; lecz zachowane to było dla Rzplity, aby na łonie iey dwa narody zwały swe prawa braterkie. To wielkie odrodzenie się polityczne nastąpiło na nieszczęście wśród burzow. Rzplita była tryumfującą zewnątrz, lecz tyfiące nieprzyjaciół wewnętrznych atakowało ją w kolebce iey; fakcye przywłaszczwały so-

bie iey prawa iedna po drugiej, ustanowiano iey imieniem nayochoydnieysze tyraństwa, a Rzplita założona z taką chwałą, ogłoszona przez tyle cudow, uznana od Europy nieznaiona była długo Francuzom; ponieważ iey niebyło pod owym rządem dzikim, którego trwoga była prawidłem, a cel okropanym dla Francuzow i dla nieprzyjaciół Francyi. Niebyło Rzplity w owych dniach reakcyi, w których duch partyi wystawiający nienawiści tron widział w występku popełnionym pobudkę do występku mającego być popełnionym; w których zemsta uzbrojona mieczem, mając oczy zawiązane, rozumiała, iż może przywłaszczyć sobie imię sprawiedliwości. Niebyło jeszcze Rzplity i w ostatnich dniach władzy pentarchicznej; owego obrzydłego zbioru despotyzmu i demagogii, pychy i słabości, niewiadomości i wielkiego o sobie rozumienia pod owym to nikczemnym i tyrańskim dyrektoryatem, którego podłość sławiająca obok wspaniałości narodowej tak śmieszną się bydz wydawała, pod czas którego samo zwycięstwo rozumiało, iż powinno oddać się od obozu francuzkiego.”

„W owych czasach chańby i klęsk żadała myśl wspaniała, żadne uczucie szlachetne, żadne wyobrażenie szczodre nieprzewodniczyło pracom rządu iednostronnego, którego дума chciała tylko przedłużyć na kilka dni swoje słabe iestectwo; pracom rządu zepsutego, który kupczył bez wstydu chonorem, łzami, potem i krwią francuzow. Iżaliż wśród takowego nieporządku, wśród podobnej nieprawości można było widzieć Rzeczpospolitą?”

„Zostawmy historyi udział tych pamiątek żalonych, każda rewolucya jest podróżą trudną: szczęśliwy jest ten lud, który tak iak my znajduie się w porcie Rzplity. Geniusz czuwający nad losem wielkiego ludu potrafił nas wyrwać cudem z tego chaniebnego stanu. Ledwo zwycięzca Nilu stanął nad

brzegiem Sekwany, aż zaraz wszyscy przyjaciele wolności, wszystkie dzieci chwały zgromadziły się na jego głos, a Francya poznała Rzplite, zadziwiła się iey, i polubiła ją. Prożno szemranie fakcyow przytłumionych usiłowało przestraszyć oyczyznę wznieśieniem konsulowskich trofeow, które zwycięstwo i wdzięczność wystawiły wielkiemu mężowi sławą będącemu Francyi. Dalekim od nas niech będzie każde podeyrzenie niegodne narodu i jego bohatera, gdyż ten kocha Rzplite, który tyle razy dla niey zwyciężył, który rozszerzył sławę iey oręża od szczytów alpeyskich aż do gor syryjskich." ...

z Bruxelii d. 2. Października.

Z Dijon donoszą, iż z wszystkich części francuzkiej Rzplty przybywa wielka liczba woysk dla uformowania zawiązku trzeciej armii rezerwowej. Już tam znajduje się 8 batalionow piechoty, 2 szwadrony kawaleryi, 2 szwadrony Dragonii jedna dywizya artyleryi i t. d. Także armia rezerwowa stojąca obozem pod Amiens w Pikardyi pod generałem Murat wzmocnioną została rozmaitymi dywizyami.

Część woysk stojących między Sliken, Blankenburgem i Ostendą ma pomaszerować do prawego brzegu Renu, i złączyć się z armią generała Augereau.

W tych dniach przechodził przez miasto tuteysze do Paryża z Berlina adiutant generała Bournonville, pośła francuzkiej Rzplty przy dworze pruskim.

z Strażburga d. 28. Wrześ.

Rozchodzi się tu wieść, iż Hrabia Lehrbach przejeżdżał przez miasto tuteysze do Paryża. Inni zaś zapewniają, iż przybędzie tu dopiero za kilka dni z generałem Moreau.

Piewsze dywizye mające składać nową armią rezerwową przymaszerowały już do Dijon.

z Zürich d. 26. Wrześ.

Ponieważ zawieszenie broni przedłużonym zostało, przeto powroci tu jutro główna kwatera armii rezerwowej, która była przeniesioną niedzieli zeszłej tu ztąd do St. Gallen. Armia rozłoży się po kwaterach w Helwecyi. W Gryzonii stoi 5000 Francuzow między Kurją i Mayenfeld, korpus ten miał być jeszcze wzmocniony kilku batalionami.

z Włoch d. 18. Wrześ.

Lubo armistycjum zostało przedłużone w Włoszech i Niemczech, nieustają jednak czynne przysposobienia do odnowienia wojny. Francuzką armią główną nad rzeką Oglio wzmocniają ustawicznie nowe brygady przybywające z Francyi. Dnia 17. przeprowadzono do Medyolanu 100 armat z potrzebnymi wozami amunicyi.

Także armia cesarska w Włoszech znajduje się w stanie ogromnym; składa ona się teraz z 136 batalionow piechoty i 86 szwadronow kawaleryi. Niektóre bataliony mają wzmocnić korpus generała Wukassowich w Tyrolu południowym. Generał Bellegarde przybył dnia 12. do Werony. Generał Melas rozdał dnia 10., 80 medalow między żołnierzow, którzy się najlepiej pod czas kampanii wstawili. Także miał mówę energiczną do woyska, przypominając mu iego dawne męstwo, i zachęcając do nowey odwagi, jeżeliby przyszło znowu do wojny.

Słychać, iż wkrótce wylądnie w Wenecyi znaczny korpus Anglikow, którzy złączą się z armią austryacką.

Anglicy spaliłi w Cezenie wielką liczbę barkow znajdujących się w tym porcie, i stali się przyczyną wielkiej szkody tego miasta, która wynosi więcej 50,000 talerow.

z Altoettingen d. 22 Wrześ.

Gdy dziś o godzinie 6. Cesarz Jegomość wraz z Hrabim Lehrbach z Wassenburga powrocił, podpisał umowę zawiesz-

nia broni, uderzono w wszystkie dzwony, piękna milicya miasta Neu-Oetting, cała kapituła, wszyscy duchowni oraz świeccy urzędnicy i wielka liczba pospolstwa zgromadziła się na rynek. Cesarz pozdrowiał prawie każdego z nadzwyczajną przyjacielską przychylnością, wyszedł z karety, i udarował Dyrektora probostwa złotą tabakierą; potym poszedł jeszcze raz do tutejszey kaplicy, z wesołą twarzą, pocieszając każdego słowami, iż wszystko dobrze poydzie, i odnowił na sobie dawany nam często przykład gorliwego nabożeństwa. Dziś udał się Cesarz Jęgo-mość przez Braunau do Wiednia w towarzystwie wielu osób iadących konno. Główna kwatery Arcy-Xiążęcia Jana przeniesiona będzie do Wels. Schwytany tu francuzki szpieg nazwany, Ptak, odkrył nam wiele rzeczy. W Hadze panował wielki niedostatek wody. Około nas szerzy się bardzo dysfenterya i zaraza bydła.

z Augsburga d. 28. Wrzeź.

Marsz wojsk francuzkich przez miasto tutejsze z Bawaryi do Szwabii ustał zupełnie. Główna kwatery naczelnika Moreau znajduje się jeszcze w Monachium, i nie prędko ztamtąd przeniesioną będzie dopoki nowe kwatery armii francuzkiej całkiem urządzone nie będą.

z Bambergu d. 29. Wrzeźnia.

Zeszłej nocy o godzinie 12 przeieździł przez tutejsze miasto kuryer angielski Morand, do Londynu, z doniesieniem pewnym, że Anglicy opanowali dnia 7. szturmem wyspę Maltę. Wspomniany kuryer miał zlecenie, udzielić tę ważną wiadomość przy swoim przeieździe przez Ratyzbone generałowi Klenau. Podług jego powieści, miało być jeszcze wysłanych wiele kuryerow za nim.

z Bambergu d. 2. Paździer.

Piszę z W... w Saxonii: co następuje: „Podług pewnego obrachunku uczynionego

przez astrologiczne towarzystwo w Saxonii, które już od kilku wiekow w niektórych familiach wpływ ma, i którego uślowania zawsze ważne bardzo i nieomylnie wypadki za sobą pociągały: „Jeszcze w tym roku nastąpi pokoy i Buonaparte zostanie rządcą Francyi.”

z Leyden d. 2. Października.

Z Bruxelii dowiadujemy się, iż dnia 25. Wrzeźnia wysłany został z Paryża kuryer do Dover, o którym mowiono, że wiezie nowe propozycye Konsula Buonaparte do rządu angielskiego.

Listy z Paryża datowane dnia 27. Wrzeźnia mowią, że pogłoska o opanowaniu Malty przez Anglikow, zdaie się mieć cokolwiek podobieństwa do wiary.

z Austrii d. 24. Wrzeźnia.

Lubo nasz dwor zdaie się okazywać szczere swe chęci pokoiu, przysposubienia do wojny trwają jednak iak naczynnia, iak się to okazuje z następującej ważnej odezwuy Cesarza względem insurrekcyi generalney w Węgrzech:

„Daliście niezawodne dowody waszey wierności ku naszemu przeświętnemu domowi Arcy-Xiążęcemu, oraz miłości ku oyczyźnie, ponieważ jeszcze w roku 1796. ofiarowaliście nam, dla obrony oyczyzny, dla dobra i bezpieczeństwa naszego przeświętnego domu Arcy-Xiążęcego, powszechną insurrekcyą krajową; którey nieprzyjęliśmy, dla uwolnienia was od niezmiernych wydatkow, oświadczywszy tylko, że żądać tego będziemy tylko w przypadku potrzeby podług myśli praw, i naszej naywyższej władzy królewskiej.”

„Jakoż przyszedł w samey rzeczy ten czas, i musieliśmy żądać od was pod dniem 10. Kwietnia 1797. powszechney insurrekcyi krajowej. Powodując się waszą przyrodzoną i nieskażoną wiernością ku nam i naszemu domowi Arcy-Xiążęcemu dopełni-

liście obowiązku włożonego na was przez prawo z wielką gorliwością, tak prędko i tak czynnie, że wystawiona liczna armia insurrekcyjna, dając dowód swego nieodmiennego przywiązania ku swemu Królowi, i prawdziwej miłości ku oyczyźnie, przyłożyła się wiele do podpisania pokoju w Campo Formio. Lecz gdy naród francuzki zwałił warunki pokoju, gdy znowu włożono na nas smutną potrzebę, wezwania męźnych woioowników do obrony ludu powierzono nam przez Nieba, i przeciwko wdzierającemu się do naszych prowincyow nieprzyjacielowi, męstwo i sławna odwaga naszych wszystkich woioowników dokazały tego, że wszystkie utraczone włoskie prowincye zawoioowaliśmy znowu przy pomyślności oręźa. Nieprzyjaciel iednak wypędzony z tych krajow, nie mógł być przymuszony, ani do zmniejszenia swej zaciętości, ani do przyjemnego pokoju zgadzającego się z naszą najwyższą królewską godnością, z utrzymaniem i spokojnością trwałą wszystkich krajow dziedzicznych i naszymu rządowi przez opatrność powierzonych. Owszem podwoił on spułoszenia, i po odmienionym szczęściu oręźa, gdy mu się udało odnieść zwycięstwo, był tak pyszny, że żadnym sposobem niechciał podać ani przyjąć takich warunkow, któreby były mogły pociągnąć za sobą trwałe pokoy, spuszczaiąc się na swoją liczną armią powiększoną ludźmi z rozmaitych krajow, i zagroził wielkim niebezpieczeństwem naszym niemieckim krajom dziedzicznym i naszemu ukochanemu królestwu węgierskiemu. Chcąc odwrócić powiększające się codzień niebezpieczeństwa, i przywrócić naszym krajom przeszłą szczęśliwą pomyślność, postanowiliśmy, pośpieszyć osobiście do armii. Wszystkie te wielkie niebezpieczeństwa mogą być oddalone za pomocą i błogostawieństwem boskim przez męźne, nieustraszone i wierne serca wasze. Trwa ieszcze ta sama woyna prowadząca do

upadku, nieprzyjaciel tak iest ieszcze zacięty iak dawniey, zgoła niebezpieczeństwa są teraz większe iak były przeszle, potrzeba iak iest nagląca, iż podług znaczenia praw, wymaga powszechney insurrekcyi szlachty i wszystkich iakieykolwiek bądź godności i stanu ludzi."

„Ufając waszemu starożytnemu męstwu, i wierności od waszych Prządokow wam zostawionej, naznaczamy stosownie do naszego najwyższego królewskiego prawa, na mocy niniejszey odezwy powszechną insurrekcyą krajową, i nie wątpiemy, że przyłożycie się do prędkiego przyprowadzenia do skutku teyże insurrekcyi."

„Ponieważ zaś terazniejszy sposob toczenia woyny wymaga stosowney i większey liczby piechoty, i obrona oyczyzny dla terazniejszych okoliczności czasu prędko i czynnie przysposoboną być powinna, przeto wzywamy was niniejszym, abyście przy urządzeniu insurrekcyi szczególniey na liczniejszą piechotę mieli wzgląd, co sądziemy być rzeczą przyjemniejszą i przyzwoitszą, ile że uzbroienie piechoty nie kosztuje tak wiele iak kawalerii."

„Nakoniec iest rzeczą potrzebną, aby stosownie do prawa sławiające pod chorągwiemi komitatow woysko, było podzielone dla porządku i uchronienia się wszelkich zamieszkań, przez komitaty same na dywizye, tudzież mają być wybrani z pomiędzy nich, stosownie do artykułu 1545. zdaniem i biegłości na oficyerow."

z Wiednia d. 27. Września.

Wczoray mianowany został Hrabia Lerbach kanclerzem narodowym, a Baron Thuguth uwolnionym z służby ministra zagranicznych intereffow na swoje żądanie. Wiadomo iest, iż Baron Thuguth ieszcze przed dwiema laty swoy urząd był złożył, lecz kierował znowu intereffami zagranicznymi na mocy zlecenia cesarskiego.

Hrabia Lehrbach uda się w przeciagu 8. dni z ważnymi zleceniami do armii, a ztamtąd pojedzie do Francyi.

Cesarz mianował dziedzicznego Xiążęcia Württembergkiego generał maiorem. Między tym Xiążęciem, i iedną z Xiężniczek neapolitańskich ma być w proiekcie ożenienie.

Xiążę Berry wezwany został przez nadzwyczajnego kurjera do Wiednia, zkąd uda się do Mitawy.

z Londynu d. 30. Września.

W Piątek była sefya gabinetowa, pod czas ktorey, iak zapewniaią, ułożono warunki zawieszenia broni morskiego z Francją, i posłano do Paryża do przyięcia oraz ratyfikacyi. Rząd nasz żąda między innymi, aby znajduiąca się w Brest hiszpańska flota powrocila do Kadix, a francuzką rozbroiono. Także nie mają Francuzi poselać żadney pomocy do Egiptu i Malty w ciągu zawieszenia broni.

Gdy onegdaj nadspodziewana przyszła wiadomość, iż Cesarz ustąpił Francuzom fortec Ulmu, Ingolstadt i Philipsburga posłano natychmiast nowe depesze do Paryża. Korrespondencya między Lordem Grenville i francuzkim ministrem Talleyrand była do tychczas czynna, i nie wątpimy teraz, iż zawieszenie broni na morzu przydzie do skutku, zwłaszcza gdy w niniejszey porze roku nawet i przyrodzenie nakazuje wstrzymać broń na morzu, ponieważ nasze floty z przyczyny panujących teraz burzow nie mogą krążyć dłużej pod Brest. Pojutrze spodziewamy się iuż odpowiedzi z Paryża na zawieszenie broni. Jak tylko armifitium będzie podpisane i ratyfikowane, Lord Grenville uda się natychmiast do Luneville na kongres tamtejszy.

Lord St. Vincent powrocil z 17. liniowymi okrętami z okolicy Brest. Sześć innych okrętow liniowych z iego floty zawinęło do Plymouth, a 6 krąży ieszcze pod Quessant.

Od Sidneya Schmidt z okolicy Alexandryi przybyły nowe depesze datowane dnia 9. Lipca, w których donosi, iż posłał porucznika Wright z depeszami do generała Menou do Kairu. Wielki Wezyr stał w 30,000 ludzi pod Jaffą, i chciał znowu maszerować do Egiptu, ieżeliby depesze posłane do generała Menou nie otrzymały pomyslnego skutku, i ieżeliby Francuzi nie okazali się skłonnymi do opuszczenia Egiptu.

Ambroży Bennet, który przeszłego tygodnia w Tetbury w 106 roku umarł, służył przez 60 lat iako prosty żołnierz, i był przytomny bataliom na lądzie pod panowaniem Królowy Anny.

Zolta febra niszczy ieszcze w Hawanach wiele ludzi.

Jeden francuzki okręt korsarski zabral 6 okrętow z floty zachodnio-indyjskiej przeznaczoney do Anglii.

Wczoray powiększyła się znowu cena zboża.

z Kadix d. 9. Września.

Zarazliwa choroba grassuie tu ieszcze nieustannie w wysokim stopniu. Już więcej 4000 ludzi stało się ofiarą iey. Niedawno pochowano razem w iednym dniu 257 ludzi. Także w Port Real i innych okolicach szerzy się epidemia.

z Warszawy d. 9. Paźdz.

Dziś ciągniono tu po 146. raz numery trzeciej Krolewsko Pruskiej loteryi liczbowej, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomżeniu szkół i szpitalow. Numery wyciągnione są następuiące: 13. 20. 24. 67. 72.

Rozmaite Wiadomości.

Miasto Luneville, w którym będzie nowy kongres pokoju, ma piękne budynki, wspaniałe i wygodny zamek ustępujący mało co Rastadtskiemu, w którym niegdyś Xiążęta Lotaryńscy i Król Polski Stanisław Leszczyński mieszkali. Leży 14 mil od Strażburga 44 od Paryża, a 90 od Wiednia. Już tam przysposabiają mieszkania dla zagranicznych posłów.

Królowa Neapolitańska ofiarowała Arcy-Xiążęciu Janowi w podarunku bogaty serwis srebrny.

Xiąże Biskup Würtzburgski powrócił już do swojej stolicy; także powracają do swoich krajów Xiąże Szwabscy, ponieważ generał Moreau przyrzekł im zupełne bezpieczeństwo.

Zapewniają, iż Francuzi zrównają z ziemią wszystkie 3 niemieckie fortece, ponieważ im ustrąpione zostały bez wszelkiego warunku. Większa część cytadeli turyńskiej już zburzoną została.

Do Hamburga przybyło towarzystwo francuzkich komedyantów, które z Francji do St. Domingo popłynąć chciało, lecz pod czas żeglugi przez Anglików w niewolę zabrane i do Londynu zaprowadzone zostało.

Francuzi nakazali cyrkulowi szwabskiemu pod karą egzekucyi wojskowej, aby przysłał jak najprędzej 6400 koni z wozami dla przewiezienia cesarskiej amunicyi, armat, żywności, z Ulm i Philipsburga.

Generał Augereau odmienił swoją główną kwaterę na prozbę magistratu frankfurckiego i przeniósł ją do Offenbach.

Podług doniesień z Chin, w tym kraju wymarło więcej 100,000 ludzi na zaraźliwą chorobę wynikłą z wezbrania rzek Taju i Hiamu.

Donoszą z Hagi pod dniem 4. października, iż słosownie do wiadomości z Paryża konsyliarze narodowi Józef Buonaparte, i Mirot wyiechali już z Paryża na kongres do Luneville.

Dnia 28. Września przybył z Wiednia do Pragi angielski admirał Nelson, udając się w dalszą podróż do Londynu.

Obwieszczenie. Gdy po wielu miejscach tak dalece w zwyczaj poszło, że umarłych nie czekając drugiego dnia zaraz natychmiast chowają, który to zwyczaj wcale nieprzyzwoity i niebezpieczeństwem złożony, a zatem potrzebą konieczną jest zniesienia takowego zwyczaju, i dopiero wten czas przeświadczywszy się o nim, że już nie żyje i ciało jego poczyna być slychać trupizną, co iednak oprócz zgnitych i malignowych feber dopiero 3go dnia bywa, przeto zapobiegając temu nie przyzwoitemu zwyczajowi ustanawia się z strony policji niniejszym obwieszczeniem, ażeby żaden z trupow i tu w mieście jak po upłynionych dni 3 pochowanym został. Podług ktorey ustawy Ichmość proboszczowie i Xiąże bądź ktoreykolwiek religii zachować się mają. Dla przeświadczenia się o ściłym wykonaniu tegoż obwieszczenia nakazuje się wszystkim obywatelom tutejszego miasta i przedmieść pod karą 3 talarow ażeby o każdego śmierci z wymienieniem, kiedy nastąpiła, na ratuszu sekretarzowi miasta Reissig prowadzącemu na to dziennik na piśmie z dokładnym doniesieniem stancyi, numeru domu, nazwiska i stanu rodzicow lub krewnych wraz charakter, nazwisko, wiek i mianą chorobę zmarłego natychmiast donieśli. Do Ichmość proboszczow zaś należy w parafiach swoich czym prędzej niniejszą ustawę ogłosić. W Poznaniu dnia 18. Września roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Uwiedomienie. Pewien życzy sobie dostać na pierwszą hypotekę pewney ziemskiej wsi 30 do 40,000 talarow, na Ś. Jan 1801 po 5 od sta. Dokładniejszą wiadomość da o tym kantor tutejszey gazety.

Drukował Dekker i Kompania w Poznaniu.